

SUCCESSOS

El tràfic de drogues creix un 12% a Catalunya el 2020

Aquest tipus de delictes trenca la clara tendència a la baixa de tots els fets delinqüencials l'any de la pandèmia

RAMON SUÑÉ
Barcelona

La caiguda en picat de l'activitat en general, especialment marcada en àmbits com el del turisme, es mira al mirall dels registres policials el primer any Covid. Les estadístiques de criminalitat corresponents als nou primers mesos del 2020, sis dels quals condicionats totalment per la pandèmia, inclouent-hi els d'un estiu tan atípic com l'últim, reflecteixen una caiguda del delictes en termes generals d'un 27,7% respecte dels tres primers trimestres del 2019 a Catalunya. Al conjunt d'Espanya la caiguda és d'un 20,2%. Tot i això, aquesta lògica millora estadística presenta una taca important: entre

l'1 de gener i el 30 de setembre passats les denúncies per tràfic de drogues a Catalunya es van incrementar un 12% respecte a l'any anterior, i a la ciutat de Barcelona la pujada per aquest tipus delictiu va ser d'un 56,6%.

El Ministeri de l'Interior acaba de fer públic el balanç de criminalitat corresponent a les tres primeres quartes parts de l'any. Aquestes estadístiques es no dreixen de la informació de les denúncies tramitades per tots els cossos policials que actuen al territori espanyol. En el cas de Catalunya, una comunitat que els últims anys, especialment durant el 2018 i una bona part del 2019, va patir una forta escalada delictiva, l'alentiment de la vida quotidiana, el confinament, la reducció de la mobilitat i la baixíssima afluència de turistes -víctimes propiciatòries sobre tot dels furt-, sumats a l'actuació policial, han fet possible un descens d'unes 100.000 denúncies penals respecte als nou primers mesos de l'any passat. Dit d'una altra manera, dels 1.342 delictes diaris que es van registrar el 2019 s'ha passat a 966 aquest 2020.

Se sap que els furtos representen entre un 40% i un 60% del total dels delictes coneguts, segons el municipi. A Catalunya el descens d'aquesta tipologia delictiva en el període analitzat ha estat d'un 46,7%. A Barcelona, una ciutat que fins fa poc tenia un problema molt seriós amb els carteristes, la caiguda ha estat encara més pronunciada, de gairebé 50.000 furtos, un 58,1% menys que entre el gener i el setembre del 2019.

Un altre fenomen que preocupa especialment els responsables policials i que causa una gran alarma social, el dels robatoris amb violència i intimidació, ha descendit un 26,2% en el

Una de les operacions contra el tràfic de drogues al Raval

EL DELICTE A CATALUNYA

	GEN-SET 2019	GEN-SET 2020	Variació %
Homicidis dolosos i assassinats	41	40	-2,4
Temptatives d'homicidi i assassinat	142	142	0
Delictes de lesions i baralla tumultuària	2.523	1.925	-23,7
Segrest	6	6	0
Agressions sexuals amb penetració	419	369	-11,9
Resta de delictes sexuals	1.873	1.594	-14,9
Robatoris amb violència i intimidació	19.372	14.304	-26,2
Robatoris amb força en domicilis i establiments	24.788	16.787	-32,3
Furts	147.392	78.633	-46,7
Sostraccions de vehicles	7.119	4.597	-35,4
Tràfic de drogues	2.007	2.247	+12,0
Resta d'infraccions penals	160.777	144.210	-10,3
TOTAL D'INFRACCIONS PENALS	366.459	264.854	-27,7

XAVIER CERVERA / ARXIU

total català i un 33,2% a la ciutat de Barcelona. I passa una cosa molt semblant amb els robatoris amb força a l'interior dels domicilis, que han experimentat baixades d'un 32% tant a Catalunya com a la capital.

Durant aquests mesos, el nombre de violacions reflectides a les estadístiques policials han decrescut en un 11,9% a Catalunya. No obstant això, fa mesos que molts especialistes alerten que la situació de confinament viscuda tant a la primavera com en aquesta tardor marcada pel toc de queda nocturn podria estar agreujant les manifestacions d'una violència masculista que, moltes vegades, no té un reflex automàtic en el nombre de denúncies.

El portal estadístic del Ministeri de l'Interior ofereix les dades detallades de tots els municipis espanyols de més de 30.000 habitants. Entre les principals ciutats catalanes Barcelo-

Sense turistes i amb menys activitat, els furtos cauen a la ciutat de Barcelona un 58% respecte al 2019

na és, precisament, la que experimenta un descens més gran del nombre total de fets delictius coneguts, un 40,6% respecte a l'any passat. Totes les ciutats presenten una evolució positiva que oscil·la entre les baixades més suaus, d'un 7,5 i un 8,8%, a Terrassa i Badalona, respectivament, i les més pronunciades, entre les quals destaquen les de Tarragona (-24,6%), l'Hospitalet de Llobregat (-23,1%) i Sant Cugat del Vallès (-21,4%).

El balanç fet públic pel Ministeri de l'Interior assenyalava que els nou primers mesos del 2020 hi va haver 40 homicidis i assassinats a Catalunya, un menys que el mateix període de l'any anterior. Al conjunt d'Espanya es van consumir un total de 232 homicidis i assassinats, una xifra que rebaixa en 17 la del 2019. En canvi, ha augmentat el nombre de temptatives d'assassinat, 725 en aquests nou mesos, un 15,6% més que l'any passat.

MADRID

Menys furtos però més assassinats

■ També la capital d'Espanya va registrar entre el gener i el setembre un important descens del nombre d'infraccions de caràcter penal, xifrada en un 27,6%. Els furtos van caure encara més, un 42% respecte al mateix període del 2019. En canvi, el nombre d'assassinats i homicidis va créixer (de 8 a 12), com també les temptatives (de 30 a 35 casos).

El tercer sector denuncia la poca inversió en política d'habitatge

BARCELONA Redacció

Catalunya destaca al rànquing d'inversió en polítiques d'habitatge, però per mal, per escassetat. Ho va denunciar ahir la Taula d'Entitats del Tercer Sector. "És difícil no ser a la cua si comparem el que passa respecte a altres territoris europeus", va manifestar la presidenta, Francina Alsina, ahir en un debat organitzat per aquesta plataforma i el Diplocat. "Aquí s'hi destina un 0,1% del PIB davant el 0,6% de la mitjana europea", va detallar. Sis vegades menys.

Entre les xifres que es van posar en comú al debat destaquen les del parc d'habitatge social. A Catalu-

nya és un 1,6% del total (47.000, entre públics, d'entitats socials i cedits per particulars); a Finlàndia, d'un 13%; a Escòcia, d'un 23% (600.000 unitats), i a Àustria, d'un 24%, i en destaca la capital, Viena, on més d'un 60% de la població viu en immobles públics o socials, cosa que equival a 220.000 cases.

"Un de cada quatre europeus té serioses dificultats per pagar els costos de l'habitatge i hi destina més d'un 40% dels ingressos (segons l'últim informe Eurostat)", va destacar Javier Burón, gerent d'Habitatge de l'Ajuntament de Barcelona, que va destacar que Espanya és un dels cinc països amb més dificultats en aquest àmbit, amb Grècia, Bulgària, Roma-

Pisos de protecció a Barcelona

nia i Hongria. A parer seu, "es necessitaran dècades" per poder acostar-se a les polítiques d'habitatge d'altres territoris europeus. "Per passar de menys d'un 2% (del parc d'habitatge social a Catalunya i Espanya) a un 10% o superar un 20% no es podrà fer ni en dos, ni en tres, ni en deu, ni en vint anys, sinó que és un repte de país". I va advertir que amb la crisi provocada per la Covid-19 la demanda es dispararà.

Entre les propostes que es van plantejar per a Catalunya figura disposar d'una normativa clara i concretar que fomenti l'excel·lència en la gestió de l'habitatge social; crear polítiques concertades amb els agents privats; donar incentius fiscals als propietaris particulars d'edificis i suport a la rehabilitació d'habitatges amb la finalitat de mantenir baixos els preus del lloguer; invertir en la compra de sòl per a la construcció d'habitatge social i, així, disminuir

la dependència del sector privat, o promoure la participació de les persones arrendatàries en el disseny i el desenvolupament de les polítiques locals d'habitatge.

A la trobada també hi van participar Carme Trilla, presidenta de la Fundació Habitat3 i de l'Obser-

Catalunya hi inverteix un 0,1% del PIB, sis vegades menys que la mitjana europea, lamenten les entitats

vatori Metropolità de l'Habitatge; Juha Kaakinen, conseller delegat d'Y-Foundation (Finlàndia); Susan Aktemel, directora executiva de Homes for Good (Escòcia); i Georg Niedermühlbacher, membre del Parlament de l'estat i de l'Ajuntament de Viena.